

Культура мови: від теорії до практики

КУПИТИ

У монографії схарактеризовано засадничі положення культури мови в оновленій парадигмі наукових знань. Репрезентовано культуру мови як лінгвістичну дисципліну, зорієнтовану на нормативний і якісний аспекти мови, на культивування мовного еталону. Для мовознавців - наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів і вчителів.

Любов Струганець, Олександра Бобесюк,
Ольга Веремчук, Ірина Заліпська, Тетяна Мельник

КУЛЬТУРА МОВИ: ВІД ТЕОРІЇ ДО ПРАКТИКИ

Монографія

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН

УДК 811.161.2
ББК 81.411.1-7
К 90

Рецензенти:

член-кореспондент НАН України, доктор філологічних наук,
професор, завідувач відділу стилістики та культури мови
(Інститут української мови НАН України)

Світлана Єрмоленко;

дійсний член НАПН України, доктор філологічних наук,
професор, завідувач кафедри стилістики української мови
(Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова)

Любов Мацько;

кандидат філологічних наук, професор кафедри історії
та культури української мови (Чернівецький національний
університет імені Юрія Федьковича)

Надія Бабич.

*До друку рекомендувала вчена рада
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка (протокол № 5 від 1 грудня 2015 року)*

К 90 **Культура мови : від теорії до практики : монографія** / Л. Струганець, О. Бобесюк, О. Веремчук та ін. ; [за ред. Л. Струганець]. — Тернопіль : Навчальна книга — Богдан, 2022. — 216 с.

ISBN 978-966-10-8109-2

У монографії схарактеризовано засадничі положення культури мови в оновленій парадигмі наукових знань. Репрезентовано культуру мови як лінгвістичну дисципліну, зорієнтовану на нормативний і якісний аспекти мови, на культивування мовного еталону.

Для мовознавців — наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів і вчителів.

**УДК 811.161.2
ББК 81.411.1-7**

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

© Л. Струганець, О. Бобесюк,
О. Веремчук, І. Заліпська, Т. Мельник, 2015
© Навчальна книга — Богдан, 2022

*Головний рідномовний обов'язок
кожного свідомого громадянина –
працювати для збільшення культури
своїї літературної мови.*

Іван Огієнко

Передмова

Невід'ємним складником теорії літературних мов виступає культура мови, яка виокремилась як самостійна лінгвістична дисципліна у 50-60-ті рр. XX ст. Наприкінці XX – на поч. XXI ст. галузь активно розвивається. Сьогодні це дисципліна з широкою проблематикою досліджень, зі своїм термінологічним апаратом, який закономірно зазнає оновлення й уніфікації. Якщо значення культури мови в соціумі науковці студіюють активно, то ключові поняття галузі ще потребують лінгвістичного осмислення.

В україністиці проблеми культури мови були в центрі наукових студій багатьох учених і культурних діячів кінця XIX – поч. XX ст.: Олени Пчілки, І. Франка, Лесі Українки, І. Верхратського, В. Гнатюка, І. Огієнка, О. Курило, М. Гладкого, М. Сулими, В. Ганцова, О. Синявського та ін. Дослідники і письменники зверталися до таких аспектів мовної культури, як зв'язок із загальною культурою людини, духовністю суспільства, нормування мови, проблема іншомовних запозичень і новотворів, культура мови перекладу, зв'язок культури мови з лексикографією та ін. Їхня літературна і наукова творчість, редакторська робота, мовні рецензії та консультації у газетах і часописах сприяли усталенню загальнолітературних норм, практичному вирішенню проблем добору засобів вираження із народно-розмовної мови.

Термін «мовна культура» безпосередньо пов'язаний із розвитком теорії літературних мов, яка розроблялася, зокрема, в чеському мовознавстві у 30-ті роки XX ст. У Празькому лінгвістичному гуртку досить плідно було застосовано функціональний підхід до вивчення літературної мови і сформульовано теоретичні засади культури чеської мови. Празькі вчені висунули своє розуміння суті літературної мови, обґрунтували теорію мовної норми і кодифікації, розробили теорію мовних стилів, застосовували функціональний підхід до стилю. У вступі до доповіді, виголошеної на IV лінгвістичному з'їзді в Копенгагені 1936 року, Б. Гавранек поставив питання, чи є взагалі мовна норма, нормування літературної мови і мовна культура предметом лінгвістичного вивчення, чи належить її дослідження до наукових лінгвістичних завдань? У згаданій доповіді він ствердно

Кінець безкоштовного уривку.
Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію
книги.

BOOK2GO
ЕЛЕКТРОННІ КНИГИ

КУПИТИ